

F. t. l. vedr. straffeloven m.v.

stitution for åndssvage eller under åndssvagforsorg« i straffelovens § 68, 2. pkt., ændret til »i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse«.

Den foreslåede ændring indebærer alene, at der sker en sproglig tilpasning af bestemmelsen i straffelovens § 68, 2. pkt., til de gældende socialretlige regler.

Bestemmelsen om anbringelse »i institution for personer med vidtgående psykiske handicap« vil således f.eks. kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der er nedlagt påstand om anbringelse i institution eller om anbringelse i institution med mulighed for midlertidig anbringelse på lukket (sikret) afdeling, jf. herved side 120-123 i Anklagemyndighedens Årsberetning 1990.

Bestemmelsen om, at den pågældende skal anbringes »under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse« sigter til tilfælde, hvor der er truffet bestemmelse om amtskommunalt tilsyn, således at den pågældende efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og således at der af tilsynsmyndigheden kan træffes bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, jf. herved side 119-120 i Anklagemyndighedens Årsberetning 1990.

Tilfælde, hvor der alene er truffet bestemmelse om tilsyn, jf. herved side 119 i Anklagemyndighedens Årsberetning 1990, omfattes af udtrykket »tilsyn« i § 68, 2. pkt. Det skyldes, at der i sådanne tilfælde ikke er mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan træffe bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10-14 om ændringer i straffeloven i øvrigt, § 2, nr. 1, om ændring af retsplejelovens § 809, stk. 2, vedrørende indlæggelse til mentalobservation på åndssvageanstalt, og til lovforslagets § 3 om ændring af udlægningslovens § 6, stk. 1, nr. 2 og 3, vedrørende pligt til at modtage og føre tilsyn med åndssvage lovovertrædere på de amtskommunale institutioner for personer med vidtgående psykiske handicap.

Om afgrænsningen af den persongruppe, der på grund af psykisk afvigelse frifindes for straf og i stedet efter omstændighederne dømmes i medfør af straffelovens § 68, henvises til straffelovens § 16, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 8 og 9

De foreslåede ændringer af straffelovens § 70, indebærer en mindre udvidelse af adgangen til at idømme forvaring for så vidt angår grove seksualfor-

brydelser. Baggrunden for forslaget er beskrevet i de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.

Efter forslaget tilføjes der til § 70 et nyt stk. 2, som indeholder de lempeligere betingelser for idømmelse af forvaring for disse lovovertrædelser.

Den nugældende § 70, der bliver § 70, stk. 1, vil fremover alene omfatte de øvrige lovovertrædelser, der kan medføre forvaring, dvs. drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler eller brandstiftelse. I forhold til denne bestemmelse lempes betingelserne for så vidt angår grove seksualforbrydelser, idet ordet »navnlig« udgår af farlighedskravet (§ 70, stk. 2, nr. 2), ligesom ordet »nærliggende« i samme bestemmelse ændres til: »væsentlig«.

I dag er det ofte først ved tiltaltes tredje dom for seksualforbrydelser, at anvendelse af forvaring kommer på tale. Fremover bør forvaring kunne komme på tale også ved anden dom, hvor grovheden af den seneste seksualforbrydelse eller antallet af forhold under denne straffesag sammenholdt med oplysninger om tiltaltes aktuelle farlighed taler for en tidsubestemt foranstaltning, hvor der bliver mulighed for ved behandling at modvirke risikoen for gentagelse.

Det skal heller ikke være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes person er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres.

Efter den gældende bestemmelse idømmes årligt kun 2-3 personer forvaring. Ændringen af § 70 vil formentlig højst indebære, at yderligere 2-3 personer i gennemsnit årligt dømmes til forvaring.

Til nr. 10

Ifølge straffelovens § 218, stk. 1, straffes den, der ved udnyttelse af en persons sindssygdom eller åndssvaghed skaffer sig samleje uden for ægteskab med den pågældende.

Det foreslås, at udtrykket »åndssvag« i § 218, stk. 1, der afgrænses på samme måde som i straffelovens § 16, ligesom i denne bestemmelse erstattes med begrebet »mentalt retarderet«. Der sker herved ingen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.

Til nr. 11

Straffelovens § 219 omfatter forhold, hvor en person, der er ansat eller tilsynsførende ved fængsel, forsorgshjem, børne- eller ungdomshjem, hospital for sindslidende, åndssvageinstitution eller lignende